

Veliki Prasak

Marko Ekmedžić
**HEROINA IRANSKIH
PROTESTA**

The AHA Foundation
& Marko Ekmedžić
**JASMIN MOHAMED -
BEKSTVO IZ
ZATOČENIŠTVA
ISLAMA (I DEO)**

Marko Ekmedžić
**INTERVJU SA ZORANOM
VUJČIĆEM (II DEO)**

AUTOR SVETSKOG BESTSELLERA *FIZIKA NEMOGUĆEG*

MIČIO

KAKU

BUDUĆNOST

UMA

NAUKA U UZBUDLJIVOJ POTRAZI
ZA NAPREDNIJIM, SAVRŠENIJIM
I MOĆNIJIM UMOM

ATEISTI
SRBIJE

Sadržaj

Heroina iranskih protesta 6

Autor: Marko Ekmedžić

Intervju sa Zoranom Vujčićem (II deo)..... 10

Autor: Marko Ekmedžić

Važnost vakcinacije. 14

Autor: Marko Ekmedžić

**Jasmin Mohamed - bekstvo iz zatočeništva islama
(I deo)..... 16**

Autori: The AHA Foundation & Marko Ekmedžić

Hronika22

Autor: Vladimir Božanović

Humor26

Citati 28

VELIKI PRASAK

časopis Udruženja „Ateisti
Srbije“

Izdavač:

Udruženje „Ateisti Srbije“

Kontakt telefon:

+381 63 80 44 200

Glavni i odgovorni urednik:

Vladimir Božanović

Redakcija:

Marko Ekmedžić

Miloš Đuričić

Predrag Stojadinović

Tatjana Manojlović

Prevod:

Marko Ekmedžić

Lektor:

Aneta Stojković

Dizajn i prelom:

Miloš Marković

Vladimir Božanović

ISSN 2217-5679 Veliki prasak
(Online)

50 kognitivnih pristrasnosti

za koje treba da znate.

Predrag
Stojadinović

HELIKS

Kognitivne pristrasnosti možda izgledaju kao bezopasne zablude, ali u njima leži koren ratova, nasilja i patnje u svim oblicima. Niko od nas ne može da reši probleme zbog svih pogrešnih odluka, donetih kao posledica kognitivnih pristrasnosti. Ali zato svako može da pruži doprinos, bar u granici svojih mogućnosti, ako se upozna s ovim, tako čestim, mehanizmom pravljenja grešaka. Verovatno ćemo u mnogim primerima navedenim u knjizi 50 kognitivnih pristrasnosti za koje treba da znate lako prepoznati druge ljude, ali će nam trebati dosta snage i hrabrosti da ponegde prepoznamo i sebe. To je ipak vredno našeg truda, jer time pravimo dobar korak ka stvaranju mehanizma donošenja ispravnih odluka, što je važno za izgradnju sopstvene ličnosti.

ATEISTI
SRBIJE

U ovom broju:

Heroina iranskih protesta

strana 6.

Na društvenim mrežama je neimenovana žena označena kao heroj protesta.

Autor: Marko Ekmedžić

Intervju sa Zoranom Vujčićem (II deo)

Kažu da se jabuka od početka sezone do izlaska na sto prska od 17 do 22 puta..

strana 10.

Autor: Marko Ekmedžić

Važnost vakcinacije

strana 14.

Autor: Marko Ekmedžić

Hronika

strana 22.

Po ko zna koji put SPC pokušava da se stavi iznad države i Zakona.

Autor: Vladimir Božanović

Foto:
naslovna:

[https://cdn.vox-cdn.com/thumbor/EjSV3jmS-ruZ0SX6woSE9G2i2Lw=/1400x1400/filters:format\(jpeg\)/cdn.vox-cdn.com/uploads/chorus_asset/file/9968807/899778684.jpg](https://cdn.vox-cdn.com/thumbor/EjSV3jmS-ruZ0SX6woSE9G2i2Lw=/1400x1400/filters:format(jpeg)/cdn.vox-cdn.com/uploads/chorus_asset/file/9968807/899778684.jpg)

Heroina iranskih protesta:

https://www.iranhumanrights.org/wp-content/uploads/Neda_Agha_Soltan_Anniversary.jpg

http://2.bp.blogspot.com/-drlGJ8eD18E/UOjIF2rgiE/AAAAAAAAAIE/trd-p_X1iyE/s1600/397769_463196847073752_1366442006_n.jpg

http://2.bp.blogspot.com/-uvm6ducznVM/TMhh-drHTxmI/AAAAAAAAALQ/l5bHfDcV8xg/s1600/neda+agha+soltan+-+neda-agha-soltan_47642233.jpg

http://fouman.com/history/img/Tehran_Neda_Agha-soltan_2009.jpg

Jasmin Mohamed:

https://pbs.twimg.com/profile_images/942295067624054784/ykgPzKHP_400x400.jpg

<https://static1.squarespace.com/static/529a4b-8ce4b0f580c2017971/t/58adea41f5e2318df-30c47e4/1487792747811/?format=500w>

https://www.theahafoundation.org/wp-content/uploads/2017/12/Yasmin_Mohammed.width-900-576x484.jpg

https://www.ctvnews.ca/polopoly_fs/1.976644.1348927705!/httpImage/image.jpeg_gen/derivatives/landscape_620/image.jpeg

Hronika:

https://www.b92.net/news/pics/2016/12/26/47321280458615277aac9c457397428_v4_big.jpg

https://static.klix.ba/media/images/vijesti/b_170109001.jpg?v=2

<http://www.dijaspora.news/wp-content/uploads/2017/01/Svestenik-osnovna-skola-pare-620x350.jpg>

https://www.b92.net/news/pics/2017/01/19/122354382958809ba138280995509040_v4_big.jpg

<http://www.beograd.rs/lat/beoinfo/1731842-mali-bori-mo-se-da-nasa-deca-ostvaruju-snove-u-beogradu/>

<https://www.turizamuzica.org.rs/crkve/>

<http://www.nspm.rs/images/stories/001-15MAJA/Tihomir%20Petkovic.jpg>

<http://uzickanedelja.rs/wp-content/uploads/2016/08/GRAD-UŽICE-DA-RODITELJIMA-ISPLATI-ODŠTETU-JOSIPOVIĆ-OPŠTINSKI-PRAVOBRANILAC.jpg>

web: ateisti.com i velikiprasak.com
e-mail: redakcija@velikiprasak.com

HEROINA IRANSKIH PROTESTA

Na ovaj ili na onaj način, društva evoluiraju, krećući se često na tom putu po svojevrsnoj sinusoidi približavanja i udaljavanja od civilizacijskih normi.

Istorija nas uči da promene u rigidnim sistemima, političkim, ideološkim ili verskim, dolaze ili sporo i mučno, ili revolucijama, brzo i odlučno. Na ovaj ili na onaj način, društva evoluiraju, krećući se često na tom putu po svojevrsnoj sinusoidi približavanja i udaljavanja od civilizacijskih normi. Mnoga društva današnjice, bila su daleko liberalnija i demokratičnija pre nekoliko decenija, dok su druga bila zatvorenija i neslobodnija.

Neka društva koja se (pre) često posmatraju kao bastioni demokratije i svetionici slobode, danas su konzervativnija i rigidnija nego u vreme svog nastanka, dok su neke nekadašnje tvrdave dogmatizma, danas načete brzinom širenja informacija i neminovnošću želje ljudi da napreduju u svakom pogledu. Jedan od poslednjih primera pokušaja ponovnog osvajanja ličnih sloboda, odnosno prava na izbor, koji se odigravao u vreme nastanka ovog teksta je i pobuna, neko bi rekao i ustanak (iako je to u ovom trenutku prejaka tvrdnja) u Iranu. Zvanično nazvan Iranski protesti 2017/18 (انباری ۱۳۹۶ و اعتراضات ۱۳۹۷), ovaj

događaj obuhvata niz pojedinačnih masovnih protesta koji su se u jednom periodu vremena odigrali u Islamskoj Republici Iran. Počeli su 28. decembra 2017. u Mašhadu, drugom najvećem iranskom gradu. Isprva su bili fokusirani na ekonomska pitanja, odnosno na niz poskupljenja osnovnih potrošačkih dobara, pre svega hrane, koja je središnja vlada odobrila. Međutim, vrlo brzo su ovi, isprva čisto ekonomski protesti, prerasli u širi bunt protiv teokratske vlasti mula u Iranu, a posebno u proteste protiv dugogodišnjeg Vrhovnog vođe, Sajida Ali Hoseinija Hameneija (poznatiji kraće kao Ali Hamenei, rođen 1939. i Vrhovni

vođa od 1989. godine).

Protesti su tako, svojim širenjem kroz državu, postali najsnažniji izazov teokratskim vlastima, još od masovnih protesta 2009. pokrenutih nakon predsedničkih izbora. Tadašnji Zeleni pokret (سبزپوشان) je bio motivisan tvrdnjama opozicije o nameštanju predsedničkih izbora, koji su doneli još jedan mandat konzervativnom predsedniku Mahmudu Ahmadinedžadu. Kao posledica, uopšteno gledano mirni protesti, naišli su na neadekvatno brutalni odgovor režima sa premlaćivanjem demonstranata, hiljadama hapšenja, zlostavljanjem zatvorenika, silovanjima i premlaćivanjima u zatvorima islamske

Revolucionarne garde, prisiljavanjem rođaka žrtava da potpišu izjave da su im srodnici umrli od srčanog udara ili meningitisa, a ne od mučenja, itd. Najpoznatija žrtva tih protesta je bila Neda Aga-Soltan, čiji poslednji trenuci i smrt su postali viralni na internetu i društvenim mrežama.

Protesti 2017/18 su drugačiji od protesta iz 2009. i po učesnicima, a svakako po uzrocima, ciljevima i sloganima. I dok će neki analitičari i dalje uporno tvrditi da su uzroci samo u nepovoljnim ekonomskim merama sadašnjeg iranskog predsednika Hasana Ruhanija, većina je u njima prepoznala potrebu velikog dela, posebno mlađe iranske populacije, da se otrgne iz rigidnih stega vlasti mula i njihove dogmatske islamističke politike, odnosno iranske zvanične politike sprovođenja šerijatskog prava. Nimalo čudno, vrlo brzo je kao glavna meta kritika isplivao Ali Hamenei, naslednik ajatolaha Homeinija, konzervativni verski vođa. Nakon desetak dana protesta i situacije u kojoj su neretko i snage reda odbijale poslušnost i sprovođenje komandi, te prelazile na stranu demonstranata, predsednik Ruhani je u zvaničnom saopštenju od 8. januara izjavio da je narod „imao ekonomske, političke i društvene zahteve“.

nu čvrstinu državnog aparata sile, pred zahtevima demonstranata. Do 2. januara, saopšteno je da je su poginuli najmanje 21 demonstrant i bar 2 pripadnika snaga reda, a da

je 3700 demonstranata uhapšeno, dok je cenzura i blokada interneta bila sveobuhvatna. Znajući da je tretman političkih zatvorenika u Iranu surov, često i sasvim brutalan, ne čudi to što su 5. januara četiri specijalna izaslanika Kancelarije visokog komesara za ljudska prava UN zatražili zvanično od iranskih vlasti da poštuju ljudska prava demonstranata i da okončaju blokadu interneta.

Takođe, po već oprobanom scenariju, koji se ne razlikuje bitno od ponašanja autokratskih, diktator-

kao unutrašnje pitanje Irana, a Turska je dodatno i osudila Izrael i SAD zbog, kako su naveli, mešanja u unutrašnje prilike u ovoj zemlji. UK je izrazila zabrinutost zbog protesta i pozvala vlasti da poštuju ljudska prava demonstranata. U međuvremenu, vlasti su zabranile učenje engleskog u osnovnim školama, na zahtev Hameneija, koji je rekao da engleski jezik utabava stazu za „kulturnu invaziju“ zapadnjačkih vrednosti. Ministar unutrašnjih poslova, Abdolreza Rahmani Fazli je okrivio „nepropisno korišćenje društvenih mreža“ za ono što je nbazvao izazivanjem nasilja i straha i najavio razbijanje takvih aktivnosti. Državni kanal vesti je imao zvaničnu zabranu izveštavanja o protestima. Pristup internetu, koji je u Iranu inače pod kontrolom Revolucionarne garde, koja odgovara direktno i jedino Vrhovnom vođi, u nekim delovima zemlje je potpuno ukinut, a satelitski prijem nekih kanala je blokiran. U nekim delovima zemlje je obustavljen i telefonski saobraćaj, dok su negde i VPN „tajni prolazi“ ka internetu isključeni. Do 1. januara, internet saobraćaj u Iranu je pao na oko 50% prethodnog, dok je broj korisnika TOR sistema bitno porastao. Servis za slanje poruka, kanal Telegram, povremeno je blo-

Državni kanal vesti je imao zvaničnu zabranu izveštavanja o protestima.

Takođe, vlasti su zvanično saopštile da su protesti postali nasilni u nekim delovima zemlje, a državna televizija je izveštavala da su demonstranti napadali policijske stanice, vojno osoblje i objekte i podmetali požare. Snimci koji su dospeli do društvenih mreža, a koje su demonstranti uspeali da postavе uprkos cenzuri interneta, pokazivali su ne tako jednobojnu sliku i ne tako uniformnu, monolit-

skih vlasti bilo gde u svetu, hiljade podržavalaca teokratskih vlasti su se okupljale u više gradova Irana, da održe provladine demonstracije. Reakcije iz sveta su bile raznolike. Izrael i SAD su otvoreno podržali demonstrante, kritikujući režim u Iranu kao diktatorski i autokratski i hvaleći građane u njihovoj, kako su rekli, borbi za slobodu. Rusija i Turska, iako načelno zabrinute zbog nereda, označile su proteste

kiran, a sam kanal je povremeno, na zahtev iranskih vlasti, blokirao naloge nekih korisnika ili udaljavao određene adminе. Napokon, 31. decembra su vlasti blokirale pristup Telegramu, nakon što je kanal odbio da suspenduje nalog još jednog korisnika kog su vlasti označile kao kolovođu protesta. Istog dana je privremeno blokiran i Instagram, a uprkos tome što je Twitter zabranjen za širu upotre-

bu, tj. nedostupan većini građana, Vrhovni vođa i ministar spoljnih poslova su sa svojih naloga na ovoj mreži, slali poruke sa svojim stavovima o protestima. Za analitičare, uzroci, posledice i reakcije na proteste su raznoliki. Iranski pisac Madžid Mohamadi je ukazao na tri uzroka protesta - korumpiranu vlast, ekonomske

izneverene nade, ali su i proteste videli kao kontraproduktivne. Primetno je bilo i to da su reformisti bili suštinski iznenađeni protestima i da nisu izašli u većoj meri u javnost da podrže demonstrante, bilo zbog toga što su osetili da su izgubili težište kritike vlasti, bilo zbog toga što se nisu slagali sa tokom i načinom protesta.

Na društvenim mrežama je neimenovana žena označena kao heroj protesta.

teškoće i verski autoritarizam, koji je označio kao glavnu metu protesta, zbog toga što mlađe generacije Iranaca žele reforme u islamskom pravu, koje verske vlasti odbijaju. Čak i konzervativniji komentatori u Iranu, iako su zanemarili protest protiv verskih vlasti, bili su uglavnom kritični prema Ruhaniju i njegovoj ekonomskoj politici. Doduše, za njih je neuspeh predsednika u tome što je dopustio da ekonomske teškoće učine narod podložnim manipulaciji iz inostranstva i što nije obavio reforme koje je obećao. Neki reformistički analitičari, poput Sadega Zibakala, su takođe okrivili Ruhanija za

Zapadni analitičari su ukazivali na dubinu nezadovoljstva prosečnih Iranaca time što sav teret ekonomskih teškoća ide na njihova pleća, dok se kasta oko Hameneija, bogati i dalje i raspolaže poslovnim, finansijskom imperijom koja vredi oko 100 milijardi dolara. Da stvari budu gore, klimatske promene i preko četvrt veka redovnih suša i manjka vode, samo su dodatno osiromašili sve nezadovoljniji narod Irana. Posebna dimenzija protesta je u nastavku pokreta koji već nekoliko godina unazad teži oslobađanju žena u Iranu. Naime, strogi šerijatski propisi ugrađeni u zakonodav-

stvo Irana, nalažu obavezno pokrivanje žena. Ta diskriminatorska mera, poslednjih godina nailazi na sve odlučniji otpor žena, koje sve češće i sve otvorenije, odbijaju da nose marame i druge vidove pokrivanja glave (katkad i tela), kroz pokret koji se širi ponajviše na društvenim mrežama.

Video klip koji je 29. decembra obišao društvene mreže, a čije širenje je omogućio najpre Armin Navabi, bivši musliman, ateista i sekularni aktivista koji je svojevremeno pokrenuo sajt Atheist Republic, prikazuje ženu koja je skinula hidžab tokom protesta, na improvizovanoj govornici, tj. bini (<https://twitter.com/ArminNavabi/status/946848007479103488>).

Nedugo potom, na društvenim mrežama je neimenovana žena označena kao heroj protesta zbog tog poteza. Prikazana je bez pokrivanja glave i lica, kako maše belom zastavom, dok protestuje protiv strogog državnog dres-koda za žene.

Da bi se objasnio značaj i opasnost ovakvog poteza, valja razumeti makar osnovne društvene norme

i zakone Irana. Tokom Islamske revolucije 1979. godine, nošenje marame i čadora su postali jedni od osnovnih simbola islamističkog pokreta koji je preuzimao vlast. U isto vreme i drugi tradicionalni delovi iranske nošnje su se vraćali u javnost, uz aktivno uklanjanje, potom i punu zabranu savremene, zapadnjačke odeće za žene. Već u prvim mesecima nakon osnivanja Islamske Republike Iran, Zakon o zaštiti porodice iz 1967. godine je ukinut. Taj zakon, predstavljao je jedan od najprogresivnijih zakona u zemljama sa muslimanskom većinom tog doba, iako nije usvojen

bez protesta verskih fundamentalista i bez pretnji po život ženama poslanicama i senatorima, koje su stale iza njega. Osim što je gotovo celokupno porodično pravo (posebno u vezi venčanja, razvoda, nasleđivanja) izmestio iz islamskih, pravo u sekularne, porodične sudove, zakon je ukinuo nošenje

kršenja konzervativnih zakona o islamskoj odeći, uključujući tu i suspenziju procesa za nošenje laka za nokte, istaknute šminke i neutegnutih marama. Iako deluje sasvim bizarno u XXI stoleću, čak je i lak za nokte, prema zvaničnim iranskim zakonima, dovoljan uslov za hapšenje i sasvim izvesno

Možda o tome dovoljno govore i glasine da je žena sa snimka ubrzo potom uhapšena, čemu u prilog ide i to što su ljudi počeli da ostavljaju cveće na mestu na kom je obavila svoj, sada već čuveni čin prkosa.

Promene konzervativnog načina razmišljanja, koji odbija da izađe

Ostaje nejasno to da li će ove deklarativne promene zaista i zaživeti.

ponižavajućih pokrivki za žene u javnosti.

Sa ukidanjem ovog zakona u novoj, islamskoj državi, žene zaposlene u državnoj službi su postale obavezne da se odevaju po islamskom dres-kodu (premda je sasvim zasebna tema to što Kuran nigde ne implicira obavezu pokrivanja žene). Plaže i bavljenje sportom su postali polno razdvojeni (polna segregacija). Donja zakonska granica za udaju devojčica je spuštena na 9 godina, da bi tek kasnije bila podignuta na 13. Udatim ženama je zabranjeno da idu u redovne škole. „Loš hidžab” ili izlaganje bilo kog dela tela osim šaka i lica, postali su kažnjivi sa do 70 udaraca bičem ili batinom ili sa 60 dana zatvora.

U tom kontekstu, kao i u kontekstu šireg društvenog pokreta za oslobađanje žena od stega diskriminatorske pokrivke (<https://www.facebook.com/StealthyFreedom/>), u kom se sve više iranskih muškaraca solidariše i podržava svoje majke, sestre, supruge i ćerke, potez žene koja je skinula maramu, ima veliki značaj. U talasu dešavanja, čak su i vladini zvaničnici morali da pristanu na određene ustupke, svesni širine protesta, odnosno tema koje demonstrante tište i pokreću.

Tako je ubrzo nakon ovog čina prkosa, teheranska policija objavila da više neće hapsiti žene zbog

zlostavljanje žena. Šef teheranske policije, general Hosein Rahimi je za reformistički list Šark izjavio, „Oni koji se ne pridržavaju islamskog načina odevanja, neće više biti odvođeni u sabirne centre za zadržavanje, niti ćemo podizati optužnice protiv njih”. Hidžab je i dalje obavezni odevni predmet za žene, ali će ubuduće, žene koje su uhvaćene bez „ispravnog (urednog) hidžaba”, biti primorane da idu na časove verske nastave, umesto što će biti hapšene.

Međutim, ostaje nejasno to da li će ove deklarativne promene zaista i zaživeti. Mlade generacije Iranaca su svakako za promene i to pokazuju na svakom koraku. Međutim, stariji, klerikalni i konzervativni zakonodavci su i dalje oni koji kontrolišu u punoj meri bezbednosne snage i pravni sistem. Promene koje su najavljene, mogu da posluže i samo kao način za umirenje nezadovoljnih ili za stvaranje povoljnije medijske slike u svetu, što će bliska budućnost pokazati. To treba imati na umu i nakon poslednjih izjava ministra unutrašnjih poslova, Fazlija, koji je apelovao na građane da „ne učestvuju u ovim nezakonitim okupljanjima, kojima će samo sebi i drugima izazvati probleme”. Tako ostaje nejasno šta će biti stvarni efekat promena, između njihovih najava i i dalje stalnih pretnji zvaničnika.

iz VII stoleća, biće duge, naporne i ne bez žrtava.

Ali upornost mladih Iranaca da uskoče u civilizacijski voz savremenog doba, daje nadu i obećanje okončanja mizoginog, dogmatiskog, klerikalnog unižavanja žena u islamskom svetu.

Dopunske reference:

<http://www.atheistrepublic.com/news/woman-branded-hero-re-moving-hijab-iran>

<http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/iran-protests-latest-update-tehran-woman-hijab-remove-islamic-dress-code-anti-government-hassan-a8137541.html>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Hijab>

Intervju sa II DEO Zoranom Vujčićem, osnivačem sajta Hemija oko nas

Industrijski sirevi su bezukusni, mesne prerađevine sumnjivog sastava, sa mesom iz ko zna kojih izvora.

ma li homeopatija ikakvo utemeljenje u nauci? Može li nešto što je više stotina hiljada puta razblaženo da zaista bude lek? Kako objašnjavate to da se homeopatija našla i na spisku zvaničnih, akreditovanih metoda lečenja (i) u Srbiji?

Rekoh da je Srbija zemlja čuda. Nije to lek razblažen hiljadama puta, već milijardama milijardi puta. Stvorila se fama o vodi koja pamti i sličnim pseudonaučnim idejama. Zapravo korak po korak i uvek udarimo u suštinu, neobrazovanje. Ne mogu da kažem da smo glupa nacija, kada nismo. Statistika nam je slična kao i kod drugih naroda. Prosto smo najneobrazovaniji narod Evrope. I svakim danom sve više to postajemo. To što se homeopatija pojavila kao zvanični vid lečenje je zastrašujuće. Da pojednostavim - Ako dobijem neku infekciju, ubaciću kapsulu antibiotika u kadu punu vode, promešati, uzeti rakijsku čašicu te vode i ponoviti tako bar sto puta. I onda, poslednje uzimanje je lek. Čista glupost.

Teme kojima se bavite, svakako izazivaju i negodovanje u krugovima ljudi koji su svojevrsni gurui „alternativnog” lečenja.

Da li ste do sada imali neprijatnosti zbog svog aktivizma?

O, da. Itekako. Bilo je i pretnji u FB grupama, ali i na tekstovima blogova. Naročito su se ljutili prodavci peska, ups, zeolita. Naročito su vulgarni i skloni kletvama anonimni muškarci. Ako se i tu ne pretvaraju, pa pišu u drugom rodu.

Bavite se u značajnoj meri ishranom, odnosno hranom koju koristimo. Recite nam za početak, kakav je kvalitet hrane koju danas možemo naći u supermarketima i na zelenim pijacama?

Očajan. Na pijacama je veći izbor. Sigurnost u kvalitet niko nema, jer se sve radi mutno. Maxi je silnu

reklamu složio o kvalitetu svojih proizvoda, a sami znate koliko puta su ljudi našli budavo, trulo, pokvareno, smrdljivo i voće i povrće. Nepostojanje nacionalne laboratorije koja bi se brinula o kvalitetu hrane je sasvim dovoljan indikativ. Kao i brza promena zakona o aflatoksinima. Industrijski sirevi su bezukusni, mesne prerađevine sumnjivog sastava, sa mesom iz ko zna kojih izvora. Znam da će me tehnolozi podržati, jer znam koliko sam puta s raznih strana dobijao dojave kako se izigrava kvalitet. Uzmite samo primer meda i rakije, kao nečega malo zastupljenog u ishrani. Kako med može u supermarke-

porekla?

Vegani imaju zablude o ishrani, kao i svi ostali. Navodno je ta hrana zdravija, upravo zbog raznih hormona rasta koji se nalazi u mesu stoke. Ili korišćenih antibiotika. I to jeste tačno. Meso jeste zagađeno. Biljke nisu, da se našalim. Kažu da se jabuka od početka sezone do izlaska na sto prska od 17 do 22 puta. Ali to je zdravo. Žitarice i orašasti plodovi mogu da imaju (i imaju) aflatoksina. Toliko da recimo zagađe mleko. Još ako se u to umeša i moda smutija i nekuvanja, eto dobrog puta ka infekciji. U biljkama ima herbicida, pesticida, insekticida i naravno insekata. Zato svaki pravi vegan

Vegani često govore da čak i ono što ne mogu da dobiju iz svoje ishrane, lako mogu nadomestiti raznim tržišnim suplementima. Šta mislite o tome?

To je jedina stvar u kojoj su u pravu. Naravno, ako se veruje reklamama. Jer upravo imunitet ajkulinog ulja je ono što nam je potrebno (ironični osmeh).

Šta su, po Vašem mišljenju, opravdani strahovi, a šta besmislice i teorije zavere u vezi sa genetički modifikovanim organizmima u hrani? Kako ljude odučiti od besmislica o, recimo, onom sada već popularnom nonsensu o čeri paradajzu kao

Kažu da se jabuka od početka sezone do izlaska na sto prska od 17 do 22 puta.

tima da košta ispod 350 dinara po kilogramu? Ili da „domaća“ rakija bude ispod 300 dinara po litri? Paštete su postale vodene, meso se desetinama puta iznosi i vraća u hladnjače. Zato niko i ne prepoznaje više one ukuse zdrave, seljačke hrane. Kada su nam seljaci postali farmeri, klinici iz kraja koji su izbegavali školu postadoše bizMismeni, a devojčice kratke suknje i nesposobne da uče postadoše „zvezde“. Ko da brine o hrani? Stručnjaci polako nestaju, a novi koji nastaju...da ne budem nepristojan.

Zanemarujući etičke razloge na koje se pozivaju, a koji spadaju u domen subjektivnog, vegani često vole da ističu da je njihova ishrana prilagođenija našem telu od one svaštojedske. Koliko je to tačno ili netačno? Nismo li evolutivno razvijeni kao svaštojedi (omnivori) sa razlogom? Nismo li postali upravo sapiensi, baš zbog proteina životinjskog

zna da je nemoguće biti 100% vegan, jer naš organizam unositi proteine životinjskog porekla kako iz okoline (insekti oko 1-5 kg po čoveku godišnje), takođe i varenjem sopstvenih proteina i enzima koji se luče tokom varenja. Verujem da samo kombinovana i umerena ishrana nudi rešenje. Nije to uvek lako postići u modernom načinu života. Teško je ženama današnjice. Malo je pravih i kvalitetnih informacija o spremanju hrane. Spaljeni su mostovi koji su nas vezivali za tradicionalni način ishrane. Kao biohemičar volim čelik. I opremu, alate i slično. Ali kada se kaže tradicionalna peglana kobasica, a vidim pogon, jasno mi je da je tradicija samo u terminu ostala. Opet, uskraćivati deci proteine životinjskog porekla, naročito iz mesa i jaja nije baš odlika bistrih roditelja. I tome škola služi. Ali od kako je postalo lako doći do diploma doktora nauka, o čemu da pričamo?

proizvodu ukrštanja paradajza i „jedne odvratne ribe“?

Neukost u nekoj temi može svakoga da izblamira pa i tvorca te rečenice. Nisam ljubitelj GMO hrane iz dva glavna razloga. Prvi, ne verujem ljudima jer lako izigravaju svaku regulativu. Drugi je što takav vid tehnologije nije svima dostupan. Mnogi su ekonomski i ekološki uništeni. Zagovarači GMO hrane pominju najčešće iskorišćenje slanih zemljišta i dovoljno hrane za sve. Mene upravo ta industrijalizacija i plaši. Nije to više mera progresa. Ali, budimo realni. Ta hrana je već tu. Ljudi piju pivo koje ima sve elemente GMO. Koriste se i rekombinantni proteini u terapijama, pa što ne bi i u hrani. Ja samo volim da mi ostave pravo izbora. Neću ribu, sintetičku „adidas“ slaninu, salame od alginata i soju. Pa neću baš zato ni GMO. Ali mi ne smeta slakiš koji je zaslađen korišćenjem GMO biljaka, jer je tu čist proizvod, koji se

ne može zamaskirati izigravanjem papira. Takva hrana po sadašnjim naučnim činjenicama nije ništa opasnija od kupusa iz koji se đubri ljudskim fekalijama. Naprotiv.

imali neprijatnosti zbog toga?

Zanimljivo, ali ne. Nikada. Glavni razlog za to je njihova zvanična politika. Baš kao i koncerna hrane, a

previše predrasudama verskih fanatika, ali bismo Vas zamolili da sa naučnog stanovišta protumačite dve pojave. Prvo, možete li našim čitaocima da objasnite u

Beli fosfor je jedna od najopasnijih hemikalija s kojom se dolazi u dodir. Njegova osobina je da se spontano pali kada je suv. Za ljude sklone mistici, eto čuda.

U više navrata ste razbijali i besmislice vezane za hemijske higijenske proizvode, odnosno za kozmetiku. Bez zadržke, kritikujete argumentovano i „velike igrače” na tom polju. Da li ste nekada

ona glasi – ignoriši. Nema toga što ljudima možete da objasnite, a da vaše reči ne poništi 50 puta ponovljena reklama.

U Vašim člancima, ne bavite se

najkraćim crtama „tajnu” blagodatnog ognja, odnosno to kako je uz beli fosfor moguće napraviti plamen.

Beli fosfor je jedna od najopasnijih hemikalija s kojom se dolazi u dodir. Njegova osobina je da se spontano pali kada je suv. Drugim rečima ako ga rastvorite u nekom rastvaraču (da ne dajem baš ideje) i poprskate po slami ili krstu ili srpu nakon sušenja, spontano će se zapaliti. Za ljude sklone mistici, eto čuda. Ne volim verske fanatike jer su izuzetno opasni. Ali tanka je linija u takvim reakcijama i ljudi često mogu da pomisle da kritikujući fanatizam kritikujete veru. Poštujem veru i tradiciju, ali kao naučniku, nespojiva mi je religija s onim čime se bavim. Znam kako život nastaje i nestaje i do sada ne videh ni jedno jedino čudo koje bi mi ukazalo na to da sam nešto prevideo. Zato verujem u nauku. Svako ima svog boga. Moj bog je PROTEIN.

Takođe, jedna od najčešćih tema među onim ekstremnijim vernicima, u pokušaju da dokažu da je njihova vera zasnovana na činje-

Hemija oko nas

nicama je i pozivanje na ikone koje plaću i na netruležne mošti njihovih svetaca. Šta je hemija iza saponifikacije i plaću li ikone zaista?

Sa tim pričama sam se susretao, ali niti sam u životu video takvu pojavu, a šta bi moglo da stoji iza nje, stvarno ne znam.

Bavite se i inovacijama i pronalazaštvom. Šta Vam je trenutna oblast istraživanja i šta možemo očekivati iz Vaše laboratorije u narednom periodu?

Nova biljna vlakna. Iz novih materijala. Postoji jedna bitna razlika mojih vlakana od industrijskih. Industrijska vlakna se prave od spoljnih opni žitarica, koje su uglavnom celuloza. Moja se prave

pod ministarstvom energetike bila verska pitanja. Pa ako nestane struja, pozovite nekog od raspoloživih bogova. Treći je što su se roditelji suviše upleli u sistem obrazovanja, braneći decu od učenja. Nema tu zaštite dece. Ili učiš i pratiš svetske trendove, da bi dao svoj doprinos ili propadaš. Četvrti je što neko uvek vešto posvađa ili fakultete (univerzitete) po gradovima ili ljudima sa instituta i sa univerziteta. Peti je što nas stalno lažu da je važno na kom smo mestu na šangajskoj listi, a sva nam deca odoše u inostranstvo. Ne na usavršavanje, već tamo ostaju. Šesti je što nema državne strategije. Svako malo, neka partija umisli da će ona nešto bolje da uradi i kreće od početnih koraka. Nauka nije podložna udarništvu,

odu u svet, ili budućnost Srbije može biti i svetlija?

Ne znam. Klinci koje ja okupim budu deo ekipe koja je posvećena. Oni čekaju, gledaju očima punim nade. Na kraju ne možete da ih zaposlite. Evo brutalnog primera - Evropske zemlje imaju po nekoliko hiljada biotek kompanija. Nastaju i nestaju u dinamičkom kretanju. Mi imamo NULA takvih kompanija. Jer nisu prepoznate. Ko bi pa to normalan radio za platu od 400 evra.

Hvala Vam na izdvojenom vremenu za naše čitaoce. Imate li za kraj neku poruku za one koji žele da se bave razbijanjem predrasuda, nenaučnih besmislica i tabua, ali nisu sigurni kako se okuraziti i početi?

Evropske zemlje imaju po nekoliko hiljada biotek kompanija. Nastaju i nestaju u dinamičkom kretanju. Mi imamo NULA takvih kompanija.

od mekinja. Takva vlakna imaju drugačije osobine, a daleko su zdravija, od otpadaka koji pravi industrija naveliko. Moja grupa je pre svega okrenuta proizvodnji i primeni enzima. A enzimi su kao deo porodice proteina čudo sami po sebi. Daleko veće od ikona koje plaću ili vatri koje se same pale.

Kako vidite situaciju u nauci u Srbiji i ima li nade da bude bolje? Ko je glavni krivac za sadašnje strane - roditelji, škole ili sadašnje vlasti?

Za nauku u Srbiji nema nade. Iz nekoliko ozbiljnih razloga. Prvi je što nema privrede koja traži inovacije i ima dovoljno sluha da finansira i fundamentalnu nauku. Drugi je što je nauka pod ministarstvom prosvete. Kao kada bi

hiperprodukciji i dualnom obrazovanju. Nauka je kreativna kao pisanje ili komponovanje. Zato sada ima toliko lažnih naučnih radova, publikovanih u najcenjenijim časopisima. Sedmi je što smo siroti kao crkveni miševi. Nauka je za probane, pametne, posvećene i sposobne ljude. A njima je potreban novac da bi rešili neki problem. Rešeni problem može da se primeni u praksi i obogati zemlju. I najzad osmi je što su naučnici uvek sami. Nema pomoći ni u pisanju патената za evropski ili američki region, nema baze podataka, nema povezivanja. Samo lični kontakti.

Gde su danas mladi u Srbiji? Da li su deo izgubljenih generacija ili ima nade za njih? Da li ćemo se svesti na par talenata, sjajnih zvezdica koje zablistaju i potom

Naravno da je potrebno što više mislećih ljudi. Svaka lokalna svetlost predstavlja opasnost za bubašvabe koje izmille čim je totalni mrak. Zato samo oštro po njima. I bez mnogo finoće. Ne može se nekome ko savetuje mladim majkama da decu sa temparturom ne vode lekaru reći fino da greši. Ne. To su zli ljudi. Na njih treba uvek silom argumenata usmeriti bujicu. Ja zato ne mogu uvek da biram reči. Čovek je stil, pa se to nekome sviđa, a nekome ne. Meni se lupetanja ne sviđaju i ja to tako zovem. Ja sam naučnik koji je sa suprugom odgajio dve ćerke u stanu od 46 kvadrata. Toliko o zaradi koju sam do sada dobio od farmaceutске mafije (ironični osmeh). Hvala i Vama na vremenu, pitanjima i ineteresovanju za svet naučnika. Retki ste pod ovim nebom.

VAŽNOST VAKCINACIJE

VAKCINE DELUJU

Evo i činjenica

Medicinska tehnologija je napredovala više u poslednjih 100 godina nego u celoj dotadašnjoj istoriji.

...i tako mnogo toga dugujemo vakcinama.

Uprkos mraza dokaza, ljudi imaju i dalje pitanja i sumnje.

1758. godine, velike boginje su ubijale stotine hiljada ljudi svake godine.

Sve dok Edward Jenner nije primetio da mlekarice koje su dobile kравље boginje, manje su umrle od bolesti, ne dobijaju velike boginje.

Vakcine su poput treninga za vaše telo. Koriste mrtve ili oslabljene viruse da bi izazvale reakciju imuniteta, bez oboljevanja.

Tako vaše telo dobija dovoljno vremena da razvije potrebne antitela i stvori imunitet.

Od kako su uvedene vakcine, velike boginje su iskorenjene, a bolesti poput poliomijelitisa, malih boginja, zaušici i rubeola su blizu iskorenjenja.

Evolucija je neprekidna trka u osnažavanje. Kako postajete imuni na osipače, tako se osipači prilagođavaju da bi izbegli vaš imunitet.

Čula sam da vakcine izazivaju autizam.

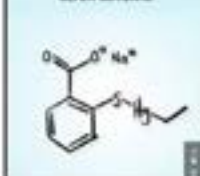
Od 2017. godine, u Srbiji traje rapidno uvećanje broja obolelih od malih boginja, sa mnogim obeležjima jasne epidemije. Broj obolelih sredinom februara uveliko prelazi 2000, a mnogi među obolelima (94%) nisu bili pravovremeno vakcinisani ili je njihov vakcinalni status nepoznat. Uvećava se obuhvat naknadne vakcinacije, ali su efekti takve imunizacije bitno zakasneli.

Inkubacija kod morbila traje 10-12 dana

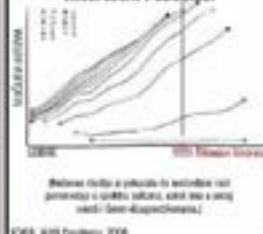
Ljudi se plaše onoga što ne razumeju. Zato je uobičajena taktika među zagovornicima nevakcinisanja to da prosto navode sastojke i prepuste strahu da učini ostala.

Na primer - isprva je konzervans pod nazivom timerosal napadn kao uzrok autizma.

U dobrobratnom ali ukupno štetnom pokušaju da se umiri neinformisana publika, Centar za kontrolu bolesti (CDC) je prestao da koristi timerosal u vakcinama. Čak tako je istraživanje pokazalo da nema veze između timerosala i autizma.

Oni koji zaista trpe su ljudi u zemljama u razvoju, koji sada moraju više da plate da bi kupili i čuvali jednokratne doze potrebnih vakcina u botičicama.

U pitanju je sredstvo protiv gljivica koje konzervira višedozne bočice vakcina. U sebi ima i atom žive.

Uke nas da je živa jako loša, a zapravo je pomalo komplikovano.

Zaboravljamo da je nešto što jedemo svakodnevno u svakom obliku, sačinjeno od dva nejestabilnija i najopasnija elementa na Zemlji.

Živa u timerosalu je etil žive, koji se izbacuje iz našeg tela.

Za razliku od svog brata, metila žive, koji je loša živa.

Ili jedna hemijska greška je proizvodnje hidroksidne kiseline u vakcinama.

Ali se ipak setimo pH skale. Kiseline je moguće dati alkalnom rastvoru, da bi postale pH neutralne. A upravo to je ovde i učinjeno.

Početkom februara 2018. grupa od 270 roditelja iz cele Srbije podnela je Prvom osnovnom sudu u Beogradu krivičnu prijavu zbog izazivanje panike i nereda protiv 43 osobe koje su protivnici vakcinacije dece, a na listi tih osoba se nalaze i pevačica Jelena Karleuša, voditeljka Maja Volk, kreacionista Miroljub Petrović, spisateljica Mirjana Bobić Mojsilović i mnoge druge javne ličnosti koje netačnim podacima i izazivanjem straha od vakcina pomažu širenje epidemije u Srbiji.

Ljudi takođe ne razumeju i to da je razlika između dobrog i lošeg samo u doziranjima. Čak vas i pijenje previle vode može ubiti.

Kalijum hlorid je u vodi. Evo na uobičajeni način.

Napokon, nešto su i same brutalne laži, koje šire sajtovi sa imenima poput „vaccinetruth.org“ ili „The National Vaccine Information Center“.

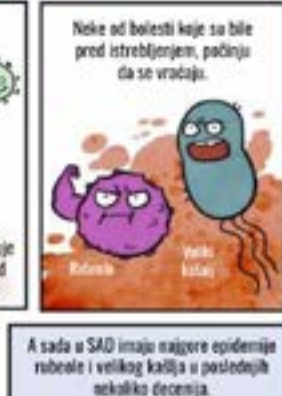
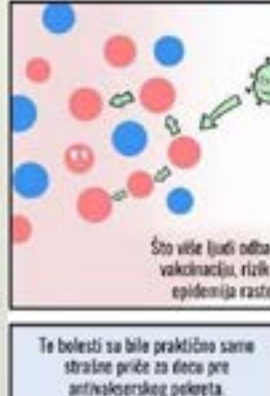
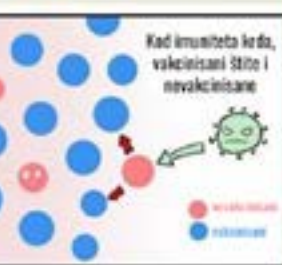
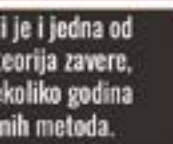
U vrhu liste tuženih antivaksera u Srbiji začetnica ove i mnogih drugih štetnih teorija je Slađana Velkov, koja je u proteklih nekoliko godina stekla armiju sledbenika svojih nenauc

Zabeleženi su i prvi smrtni slučajevi od morbila u Srbiji.

Tokom 2017. godine, u Beogradu je MMR vakcinu primilo svega **39 procenata dece**, a najmanje u centralnoj opštini Stari grad - tek **35 procenata**.

Sve vakcine u upotrebi u Srbiji su **strogo kontrolisane**.

Svi tuženi srpski antivakseri su **uredno vakcinisani**.

Krivični zakonik Republike Srbije - Glava XXI - Krivična dela protiv javnog reda i mira - Izazivanje panike i nereda

(1) Ko iznenađenjem ili prenošenjem lažnih vesti ili tvrdnja izazove paniku, ili teži narušavanje javnog reda ili mira ili osuđuje ili značajnije omete sprovođenje odluka i mera državnih organa ili organizacija koje vrše javna ovlašćenja, kazniće se zatvorom od tri meseca do tri godine i novčanom kaznom.

(2) Ako je delo iz stava 1. ovog člana učinjeno putem sredstava javnog informisanja ili sličnih sredstava ili na javnom skupu, učinioc će se kazniti zatvorom od šest meseci do pet godina.

JASMIN MOHAMED -

BEKSTVO IZ ZATOČENIŠTVA ISLAMA I DEO

Sedela sam bespomoćno dok je lomio Kenija Rodžersa, Henka Vilijemsa i Doli Parton u komade. Moja majka je samo sedela sklopljenih ruku, pogleda uprtog u tepih, izbegavajući naše poglede i ignorišući naša pitanja.

Jasmin Mohamed (Yasmine Mohammed) je arapsko-kanadska predavačica na koledžu, aktivistkinja, podkaster i spisateljica. Jasmin će podeliti sa nama svoju priču o odrastanju u islamskom fundamentalističkom domu i o tome kako je prisiljena na brak. Ona se sada bori da ponudi nadu bivšim muslimanima, ateistima i slobodnomislećim ljudima. Kroz program u našem kampusu, radimo sa Jasmin i drugim bivšim muslimanima i muslimanskim reformatorima, na suprotstavljanju islamističkoj ideologiji. Mišljenja izneta u tekstu pripadaju Jasmin i ne predstavljaju nužno viđenja i stavove Fondacije AHA (AHA Foundation - Ayaan Hirsi Ali Foundation).

Rođena sam u umirućem braku. Moji roditelji su se preselili iz Kalifornije u Vankuver (Kanada), da bi odgajali decu u mirnom okruženju daleko od kulture slobodne ljubavi San Franciska 1960-ih. Već su bili rastavljeni kada je moja mama saznala da je trudna sa mnom. Ponadala se da će ta novost navesti mog oca da se predomisli, ali ju je svejedno napustio. Ostavio ju je sa troje male dece u gradu koji nije

poznavala, u zemlji u kojoj joj nije bilo prijatno.

Moja majka, rođena i odrasla u Egiptu, počela je da traži podršku i zajednicu kojoj bi pripadala i nažalost, ta potraga ju je navela da počne da se kreće ka lokalnoj džamiji. U toj džamiji je upoznala muškarca koji je već bio oženjen

i već je imao troje dece, ali je ponudio da je uzme kao svoju drugu ženu. U islamu, muškarac može da ima do četiri žene. Njegova preobraćena kanadsko-francuska žena je prihvatila ovaj dogovor.

Imala sam oko pet ili šest godina kada je ovaj čovek ušao u naše živote. Nisam mogla da razumem

zbog čega je moja mama prihvatala svu njegovu brutalnost. Zahtevao je da nosi maramu preko kose, što nam je bilo čudno, a mene je ljutilo to što mi menja majku. Ubrzo potom, rekao nam je da posedamo i onda je pred nama polomio sve naše ploče. Sedela sam bespomoćno dok je lomio Kenija Rodžersa, Henka Vilijemsa i Doli Parton u komade. Moja majka je samo sedela sklopljenih ruku, pogleda uprtog u tepih, izbegavajući naše poglede i ignorišući naša pitanja.

„Muzika je haram!”, rekao je.

Nikada pre nisam čula tu reč, a opet, nakon tog dana, retko da sam čula bilo šta sem nje. Haram znači zabranjeno. Od tog trenutka je praktično sve postalo zabranjeno - nisam više smela da slavim rođendane, da vozim bicikl, idem na plivanje, učestvujem u danu hot-doga u školi ili da se igram sa prijateljima u velikom holu naše zgrade - pošto oni nisu bili muslimani. A druženje sa nemuslimanima je takođe bilo haram.

Sve to što mi je oduzeto, bilo je zamenjeno molitvama pet puta na dan i učenjem Kurana napa-

mo. Ali je to bilo nebitno. Cilj nije bio da nešto naučimo ili razumemo. Cilj je bio da nabubamo.

Napokon, kada sam napunila devet godina, umotana sam u hidžab i poslata u lokalnu islamsku školu. Naredne godine su bile neprekidno natezanje i muka, jer sam se uporno borila protiv ovog bolesnog opsedanja mog sopstvenog života, ali sam istovremeno bila i do trnjenja uma uplašena od otpora. Nisu samo do mučnih detalja iznošene pojedinosti obećanja muka u grobu, na dan Strašnog suda i u paklu, već su i sasvim zemaljske kazne koje sam podnosila svakodnevno, bile deo pretnji koje su pratile verska učenja.

Sa trinaest godina, uspela sam da umešam socijalne službe i molila sam da me odvedu iz tog doma. Rekla sam njima, policiji i sudiji kako sam surovo premlaćivana. Rekla sam im kako sam vešana na glavačke u našoj garaži i kako sam tučena po tabanima.

Svi su to znali.

A ipak, nakon meseci odugovlačenja, sudija je presudio da različite kulture imaju pravo da disciplinu-

bila ispravne boje i stoga nisam bila vredna zaštite.

Nakon toga sam prestala da se borim. Naučila sam da će se pokazati to šta Alah želi. Alah će se pobrinuti da ne pobegnem. I Alah će se pobrinuti da budem kažnjena za pokušaj bekstva. Otišla sam nevernicima, neprijateljima, po pomoć. Za to nije moglo postojati opravdanje.

Godinama depresije i nastavljene traume potom, prisiljena sam na brak sa čovekom kog sam jedva i poznavala. Imala sam devetnaest godina, kada mi je majka rekla da sednem i potom mi kazala da joj je već dosta petljanja sa mnom i da više ne želi da se bavi time. I meni je bila muka od nje. Nakon godina borbe, pomislila sam da ako je budem samo slušala, možda ću joj se zaista i svideti... Možda će me zavoleti kao što je volela moju sestru, koja se nikada nije ni za šta bunila. I da će on možda biti neki pristojan čovek. Bila sam toliko umorna od borbe i tako bez novih mogućnosti, da sam se predala. Nisam se slagala sa brakom, per se, ali u islamu, ženino ćutanje je pristanak.

Haram znači zabranjeno. Od tog trenutka je praktično sve postalo zabranjeno - nisam više smela da slavim rođendane, da vozim bicikl, idem na plivanje, učestvujem u danu hot-doga u školi ili da se igram sa prijateljima u velikom holu naše zgrade - pošto oni nisu bili muslimani.

met. Svakog jutra smo buđeni da molimo fadžr (jutarnja molitva, (رَجْعُ الْوَاكِعِ)), molitvu koja se mora obaviti pre svanuća, a potom, u satica u kojima smo čekali na školu, morali smo da sedimo i klatimo se napred nazad, memorišući strane zvuke iz prastarog teksta. Nismo imali pojma o tome šta izgovara-

ju decu na različite načine.

Zbog svojih kulturoloških normi, mojoj porodici je oprosteno zbog toga što me je mučila. Tada sam shvatila da da sam bila plavokosa i plavooka devojčica, moja bi me zemlja zaštitila. Ali, rođena sam u pogrešnoj porodici. Moja koža nije

Sedela sam stoički, sa suzama koje su mi se slivale niz lice, dok se katb kitab, islamsko venčanje, odigravalo.

Nakon što smo legalno venčani i pošto sam prešla u njegov stan, premlaćivanja i silovanja su počeli gotovo odmah. Pokušavala sam

da dobijem majčinu pomoć, ali bi me ona samo podsetila na stihove iz Kurana, koji su mu davali jasnu dozvolu da me tuče i siluje. Ko sam bila ja da prkosim Alahovim naredbama? Povukla sam se u sebe ispod crnog nikaba koji me je pokrivaio u potpunosti, čak i oči. Nosila sam i crne neprozirne čarape i crne rukavice, dopremljene iz Saudijske Arabije.

Prihvatila sam svoju sudbinu zato što nisam videla drugu mogućnost.

Jedino što me je održavalo je bila zamisao da će mi ovo čudovište podariti devojčicu. To bi bila svetlost u tami života u ovom paklu. Imala bih devojčicu koju bih volela i koja bi volela mene i koja bi mi bila najbolja prijateljica.

Ubrzo sam zatrudnela i nedugo nakon mog 22. rođendana, držala sam u rukama moje maleno čudo. Volela sam je sa više ljubavi nego što sam ikada mislila da je moguće voleti. Bila mi je sve. Dok sam ljubila njene prstiće obmotane čvrsto oko mog prsta, on se nagnuo i upitao:

„Da li je očišćena?!”

„Da, upravo sam je okupala”, odgovorila sam.

„To ćemo uraditi kasnije. Kada bude starija.”

A onda sam shvatila. Govorio je o genitalnom unakazivanju žena (female genital mutilation - FGM). Želeo je da unakazi moje malo čudo. Odgovorila sam defanzivnim besom za koji nisam znala da još uvek imam u sebi. Skočila bih kroz prozor sa mojom bebom,

što budu dobili priliku.

Samo sa srednjom školom i bez podrške bilo koga izvan moje porodice, islamske zajednice, nisam imala pojma kako ću se izvući, ali sam znala da ću morati to da učinim. Trebao mi je plan.

Kada je moja ćerka imala oko godinu dana, moja majka je dobila

samo da je sklonim od njega. Ali mi je odgovor moje majke ipak kupio još malo vremena.

„OK. Dobro. Bolje da to odmah uradimo. Neću da mi ćerka bude nečista.”

iznenadno i obilno krvarenje iz nosa i usta. Pozvala sam hitnu pomoć histerično. Mislila sam da će umreti. Kada su kola hitne pomoći došla da je odvedu, oklevala sam - nikada nisam do tada napustila kuću bez njega. Znala sam da će pobesneti. Ali, ovo su sigurno

Rekli su mi da je čovek sa kojim sam venčana, Esam Hafez Marzuk operativac Al Kaide koji je usko povezan sa Osamom bin Ladenom.

„Ne, mislim, da li je sređena?”

„Ne razumem na šta misliš...”

„Ne, ne”, ubacila se moja majka,

„Da, da”, odgovorila je moja majka, „Odvešćemo je u Egipat i uradićemo to čim budemo mogli.”

To je bio trenutak kada sam odlučila da ću izbaviti ćerku pre nego

olakšavajuće okolnosti? Zgrabila sam svoju devojčicu i ušle smo u kola hitne pomoći sa mojom mamom.

Kada smo stigli u bolnicu, dok

sam sedela u čekaonici, prišli su mi muškarac i žena. Objasnili su mi da su iz CSIS-a, suštinski kanadske verzije CIA-e. Nisam čak ni znala da imamo obaveštajnu službu.

Rekli su mi da je čovek sa kojim sam venčana, Esam Hafez Marzuk (Essan Hafez Marzouk, *عصفور مازك*) operativac Al Kaide koji je usko povezan sa Osamom bin Ladenom.

tu knjigu i vremenom i navodnog autora iste.

Sada, kada sam slobodna žena, mogu da dam savet devojkama kojima pretili prisilni brak - ne odustajte. U moje vreme nije bilo društvenih mreža. Nije bilo nikoga ka kome bih pružila ruke u nadi. Danas imate privilegiju da imate mrežu koja je prostrana koliko i sama planeta.

Postoji mnoštvo organizacija i pojedinaca koji će vas podržati, ako posegnete za podrškom.

Saradnjom sa Fondacijom AHA, trudim se da ponudim suprotstavljajući uobičajenom narativu o islamu kao feminističkoj religiji i Muhamedu kao prvom feministi. Nijedna religija se ne može identifikovati kao feministička, a ponajmanje od svih islam. Ako prihvatimo da je ovaj narativ istina,

Saradnjom sa Fondacijom AHA, trudim se da ponudim suprotstavljajući uobičajenom narativu o islamu kao feminističkoj religiji i Muhamedu kao prvom feministi. Nijedna religija se ne može identifikovati kao feministička, a ponajmanje od svih islam.

U svetu pre 11. septembra, te reči mi nisu mnogo značile. Znala sam da je bio u Afganistanu pre nego što je došao u Kanadu, pa sam posumnjala da ima određene veze sa džihadistima. Zbog čega bi inače egipatski tinejdžer išao u Afganistan? Ali nisam imala pojma o punom opsegu njegove umešanosti.

Kroz niz složenih okolnosti, koje do detalja objašnjavam u mojoj knjizi, „Ispovesti bivše muslimanke: Od Al Kaide do ateizma” (Confessions of an Ex-Muslim: From Al Qaeda to Atheism), uspela sam napokon da pobegnem od njega i moje porodice, zajedno sa mojom ćerkom i da počnem da studiram. Na fakultetu, pohađala sam i istoriju religije, koja je potpuno promenila putanju mog života. Tada sam otkrila da je ova knjiga, za koju sam verovala da je doslovna reč samog Boga, samo knjiga plagiranih priča. Bez božanstva povezanog sa njom, postala sam slobodna da denunciram

Posegnite za podrškom i pronaći ćete je.

Ako se suočavate sa zločinima iz časti, FGM-om, prisilnim brakovima ili drugim vrstama nasilja, molim vas da se javite Fondaciji AHA (www.theahafoundation.org).

Ako živite u zemlji sa muslimanskom većinom, kontaktirajte me preko mog sajta (<http://www.confessionsofanex-muslim.com/>) i ubaciću vas u program Free Hearts, Free Minds, koji će vas povezati sa životnim trenerom (life coach) bivšim muslimanom i koji će vam potom pomoći da pronađete unutrašnju snagu i naoružaje vas alatima koji su vam potrebni da biste se suprotstavljali. Ako ste bivši musliman u Severnoj Americi, možete da kontaktirate EXMNA (www.exmna.org), organizaciju bivših muslimana ovog kontinenta. Ako ste musliman, možete kontaktirati grupu Muslimish (www.muslimish.org) u SAD, ili Faith to the Faithless (www.faithtofaithless.com) u UK.

ignorisaćemo milione žena koje se bore za svoju slobodu širom planete, svakodnevno. Žene koje su prisiljene da se oblače na određeni način. Žene i devojkice koje su primorane na brakove ili na to da im se tela unakaze, sve u ime islama. Te žene su ignorisane više od jednog celog stoleća. Sada kada je islam napokon u rečima političara i opšte javnosti, to je naša prilika da pružimo ruke u znak podrške. Ako negiramo da postoji ovaj duboki problem mizoginije u islamu, kako možemo da se čak i ponadamo da ćemo ovo pitanje ikada rešiti?

Dodatak - Ko je Esam Marzuk?

Esam Hafez Mohamed Marzuk je Egipćanin koji se doselio u Britansku Kolumbiju (Kanada). Došao je u Vankuver 1993, kao izbeglica progonjana u Pakistanu. Bio je jedna od 14 osoba koju je CIA podvrgla posebnom tretmanu ispitivanja u trećim zemljama, pre

2001. i objave Rata terorizmu.

1999. je osuđen kao član Prethodnica osvajanja (Tala'at al-Fateh), egipatske terorističke grupe, iz koje je kasnije nastao al-Džihad. Za egipatske vlasti, on je i član

sko-afganistanske granice.

1986-1987. je radio kao vozač ambulantnih kola u bolnici Crvenog polumeseca u Pešavaru (Pakistan), gde je sreo kanadanina egipatskog porekla Ahemda Kadra (Ahmed

Obučen kao saudijski šejik i koristeći ime Favzi al-Harbi, uhapšen je u Kanadi kada je imigracionom službeniku postala sumnjiva njegova priča o tome kako je bio „arapski dobrovoljac” u Afgani-

Obučen kao saudijski šejik i koristeći ime Favzi al-Harbi, uhapšen je u Kanadi kada je imigracionom službeniku postala sumnjiva njegova priča o tome kako je bio „arapski dobrovoljac” u Afganistanu i Pakistanu, pa je naredio pretres njegovog prtljaga i tu našao lažne isprave.

Ahmed Khadr

al-Džihada. Trenutno služi kaznu od 15 godina zatvora u egipatskom zatvoru, zbog podrške terorizmu.

Rođen je 1960. u porodici bogatog inženjera iz Kaira (Egipat). Odrastao je u petospratnoj kući u kairskom predgrađu Mohandesin. Nakon službe u Egipatskoj armiji, rekao je ocu da želi da studira u SAD, ali je zapravo sa 19 godina otišao u Savezno upravljane plemenske oblasti (pakistanska savezna provincija) kod pakistan-

Khadr, (رضخ و عيس و محم) i potom počeo da radi za Muslimansku svetsku ligu (Rabitat al-Alam al-Islami).

1988-1993. je najverovatnije vodio jedan logor za obuku terorista al-Džihada u Afganistanu.

1993. je nabavio dva lažna saudijska pasoša i prešao u Kartum (Sudan). Tu je kupio avionske karte za let od Damaska (Sirija) do Vankuvera (Kanada), preko Frankfurta (Nemačka).

stanu i Pakistanu, pa je naredio pretres njegovog prtljaga i tu našao lažne isprave.

Ali Mohamed (ع محمد يوز), dvostruki agent CIA-e i egipatskog krila Islamskog džihada je krenuo da ga dočeka na aerodromu, ali ga je aerodromsko obezbeđenje zadržalo na ispitivanju i potom pustilo. Dok je bio u zatvoru, zbog falsifikovanih dokumenata, prevare i ilegalnog ulaska u zemlju, Marzuk se prijavio za status izbeglice, tvrdeći

Marzuk je u pritvoru držan gotovo godinu dana, dok nije dobio status izbeglice i dok nije pušten, 12. decembra 1994. Zbog sumnji, nije dobio status trajno naseljenog lica. Advokat zadužen za Marzukov slučaj ga je čak doveo u svoj dom na neko vreme, opisujući ga kao „veoma pristojnog”.

da se plašio verskog i političkog progona u Egiptu. Bio je ispitivan i o mogućim saznanjima o bombi u Svetskom trgovinskom centru 1993.

Šest meseci posle Marzukovog hapšenja, Ali Mohamed je putovao u Sudan da se sretne sa Osamom bin Ladenom i potom sa sobom doveo Kaleda Abu el-Dahaba, takođe egipatskog teroristu.

El-Dahab je po nalogu bin Ladena obezbedio novac za Marzukovu kauciju, u nadi da će ga kasni-

je nekako prebaciti u SAD. Kao sumnjivu osobu, Konjička policija je zadržala u pritvoru i Mohameda, ali su ga nakon provere sa FBI-jem, koji ga je identifikovao kao agenta CIA-e, pustili. Marzuk je u pritvoru držan gotovo godinu dana, dok nije dobio status izbeglice i dok nije pušten, 12. decembra 1994. Zbog sumnji, nije dobio status trajno naseljenog lica.

Advokat zadužen za Marzukov slučaj ga je čak doveo u svoj dom na neko vreme, opisujući ga kao

„veoma pristojnog”.

Originalni članak:

<https://www.theahafoundation.org/trapped-marriage-al-qaeda-operative-yasmine-fought-back-sake-daughter/>

(11. decembar 2017)

Preveo i priredio dodatke:

Marko Ekmedžić

HRONIKA

Po ko zna koji put SPC pokušava da se stavi iznad države i Zakona.

07. januar 2017.

Miroslav Gavrilović, poznat i kao Patrijarh Irinej je na pitanje o porezu odgovorio da ga SPC neće plaćati dok joj se ne vrati celokupna imovina, jer gro uživa država.

„Kada budu vratili imovinu Crkvi i ona će plaćati porez, kao što su na to obavezna preduzeća i drugi vlasnici imovine“, izjavio je patrijarh Irinej. Podsetićemo, SPC ne potražuje nijedan hram ili verski objekat, već isključivo poslovne objekte i nekretnine, dakle nepokretnosti namenjene sticanju dobiti, a ne bogosluženjima. Podsetićemo i na to da je do sada SPC vraćeno 52871 hektara zemljišta (72,78% potraživanog) i 47433 m2 nekretnina (24,78% potraživanog).

Po ko zna koji put SPC pokušava da se stavi iznad države i Zakona. Kao da nije dovoljno što je privilegovana u samom procesu restitucije. Kao da nije dovoljno što je privilegovana neplaćenjem poreza

na činodejstva. Kao da nije dovoljno što je privilegovana neplaćanjem zdravstvenog osiguranja. Kao da nije dovoljno što je privilegovana dobijanjem višemilionskog iznosa iz budžeta svake godine.

<http://ateisti.com/crkveni-poreski-raj/>

09. januar 2017.

Miroslav Gavrilović, tj. patrijarh srpski Irinej poručio je sinoć u Banjoj Luci da je Republika Srpska srpsko nacionalno i duhovno biće i nije slučajno nastala, već je djelo Božije da sačuva srpski narod, da bi opstao i ostao na ovim prostorima koji su zaliveni krvlju i utemeljeni na kostima.

Nekrofilija je izraz grčkog porekla nastao od grčkih reči – nekros, što znači “mrtav / leš” i philia, što znači – ljubav.

“Bolje je biti i stradalnik, nego onaj koji izaziva stradanje. Mi smo religija krsta. Idemo za Hristom,

Mazohizam je psihički poremećaj. Rezultat je osećanja zadovoljstva prilikom izloženosti fizičkoj boli ili poniženju.

nosimo njegov Krst, onaj koji je Gospod nosio na Golgoti. Ali, poslije krsta postoji vaskrsenje čemu se nadamo”.

Mazohizam je psihički poremećaj. Rezultat je osećanja zadovoljstva prilikom izloženosti fizičkoj boli ili poniženju.

<https://www.nezavisne.com/novosti/bih/Patrijarh-Irinej-u-Banjaluci-Republika-Srpska-dje-lo-Bozije/406899>

18. januar 2017.

Kao i svake godine, OŠ “Vojvoda Mišić” na Savskom vencu slavi školsku slavu Svetog Savu.

Religijskim obredima nije mesto u školama.

I opet se sve svodi na nas roditelje. Pravljenje hrane, kolača, donošenje sokova, kafe. Međutim, vrhunac je

Naravno, „valja se“ imati pristojnu zalihu svete vode. Poznato je njeno čarobno, isceliteljsko dejstvo.

što je deci rečeno da daju po 100 dinara za popa koji dolazi na školsku slavu?!

Zašto vi roditelji to dozvoljavate?

Nije problem u 100 dinara, već je u pitanju princip. Zašto bi roditelji đaka plaćali dnevnicu popu ili bilo kome za školsku slavu - ogorčena je grupa roditelja. **Tako je. Nemojte da plaćate.**

<http://www.kurir.rs/vesti/beograd/cudan-namet-u-beogradskoj-osnovnoj-skoli-daci-placaju-popa-za-skolsku-slavu-clanak-2639783>

19. januar 2017.

Sveštenici Saborne crkve “Svetih apostola Petra i Pavla” u Jagodini su naručili vatrogasnu cisternu sa 7.000 litara vode, kako bi bilo dovoljno za sve vernike.

Naravno, „valja se“ imati pristojnu zalihu svete vode. Poznato je njeno čarobno, isceliteljsko dejstvo.

U porti crkve je bilo postavljeno pet buradi sa po 500 litara Bogojavljenke vodice, ali su sveštenici poučeni ranijim iskustvima želeli veće zalihe.

Iskustvo je majka znanja.

Vodu u cistreni osveštao je sveštenik, koji se popeo na cisternu, a vernici su je potom zaposeli sa praznim bocama. Za oko sat vremena i burad i cisterna su ostali prazni.

Od viška glava ne boli.

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2017&mm=01&dd=19&nav_category=12&nav_id=1221819

28. januar 2017.

Obeležavanju školske slave u Trećoj beogradskoj gimnaziji prisustvovali su gradonačelnik Beograda Siniša Mali i ministar Zlatibor Lončar.

Iz kog razloga su došli ne znamo.

Tokom molitve sveštenik se pomolio za zdravlje ministra, gradonačelnika, nastavnika, profesora ali i

dece i njihovih roditelja. Poželeo im je zdravlje, dug život i uspeh.

Ne sumnjamo da su im životi produženi, a zdravlje poboljšano.

Mali je, kao domaćin slave, presekao je slavski kolač i zapalio sveću sa direktorom gimnazije Milenkom Macurom.

tome ne prekrši zakon. Po tom modelu, užički javni funkcioneri omogućiće SPC ne samo da dobije to zemljište koje je u vlasništvu Grada, već i da ga plati novcem iz gradskog budžeta.

Na nedavnoj sednici užičke skupštine, odbornička većina je odlučila da, po modelu „prikupljanja zatvorenih pismenih ponuda“, proda parcelu od 40 ari,

Šteta što Mali nije objasnio kako je neko prosvetitelj 600 godina pre ere prosvetiteljstva.

Po kom kriterijumu se određuje ko je „domaćin slave“ nismo uspeli da saznamo.

„Sveti Sava kao jedna od najznačajnijih ličnosti u našoj istoriji ostavio je neizbrisiv trag u prosveti, kulturi, obrazovanju i razvoju države“, istakao je Mali.

Šteta što Mali nije objasnio kako je neko prosvetitelj 600 godina pre ere prosvetiteljstva.

Mali je najavio da će Grad Beograd podići spomenik Stefanu Nemanji.

Odlično, baš smo se pitali na šta će da se potroši višak budžetskog novca sledeće godine.

<http://rs.n1info.com/a224054/Vesti/Vesti/Proslava-Svetog-Save-u-II-beogradskoj-gimnaziji.html>

07. februar 2017.

Lokalna vlast u Užicu, koju predvode naprednjaci i socijalisti sa svojim koalicionim partnerima, namerava da dodeli Srpskoj pravoslavnoj crkvi 40 ari zemljišta, ali i 15 miliona dinara iz gradskog budžeta kako bi Crkva mogla da kupi tu parcelu na kojoj planira da izgradi pravoslavni hram.

Kako je zakonom zabranjeno da se poklanja javna imovina, vlast u Užicu se dosetila načina kako da ostvari svoje namere i izađe u susret SPC, a da pri

koja je vlasništvo Grada. Parcela se nalazi u okviru kompleksa nekadašnje vojne kasarne „Četvrti puk“ u Karađorđevoj ulici, u naselju Krčagovo. Užička filijala Poreske uprave je procenila da je njena tržišna vrednost 14.959.628,31 dinar, a kao početna cena u oglasu o prodaji taj iznos je zaokružen na 15 miliona dinara.

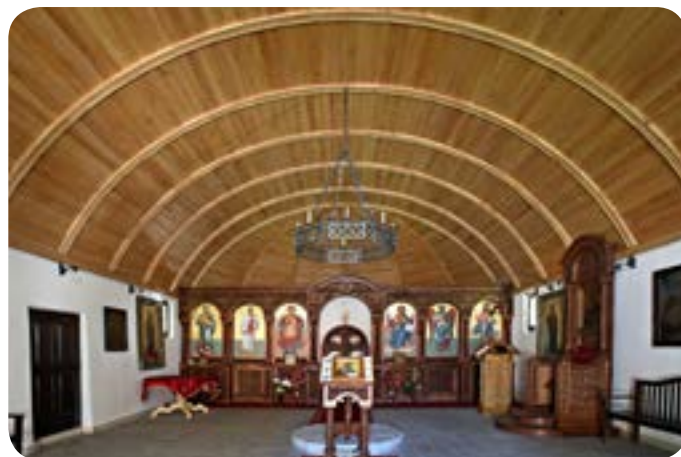
Međutim, oglas je samo „formalni paravan“ kojim se simulira zakonska procedura. Oglašavanjem prodaje tog zemljišta, užička vlast je raspisala i javni konkurs za dodelu sredstava crkvama i tradicionalnim verskim zajednicama. Iz sadržaja konkursa u kome su, između ostalog, kao ključni kriterijumi navedeni „broj vernika i usmerenost ka što većem broju korisnika“, jasno je da uslove može da ispuni jedino SPC. Osim toga, nije slučajnost što je u konkursu navedeno da je za raspodelu predviđeno 15 miliona dinara, jer je to skoro identičan iznos početnoj vrednosti parcele koja je oglašena za „prodaju“.

Na taj način će Grad Užice formalno prodati to zemljište, a potom će novac iz gradskog budžeta dodeliti SPC kako bi Crkva mogla da ga kupi, što praktično znači da Grad prodaje, a potom kupuje sopstvenu i istu parcelu da bi je dodelio SPC.

Zanimljivo je i to da gradski pravobranilac, bar za sada, nije reagovao kako bi zaštitio javnu imovinu. Tihomir Petković (SNS), gradonačelnik Užica, u razgovoru za Danas je rekao da „veruje u to da će SPC biti dodeljeno navedeno zemljište i novac iz gradskog budžeta za kupovinu te parcele“.

„Verujem da će SPC biti u prednosti, jer je jedan od ključnih kriterijuma broj vernika, što je, čini mi se, veoma prirodno. Svuda u svetu je to tako i ne znam zašto mi Srbi jedini želimo da budemo drugačiji. To naravno ne znači da ukoliko se druga verska organizacija javi za pomoć da joj nećemo izaći u susret, ali sasvim je prirodno da će, u gradu u kome je 99 odsto pravoslavnih vernika, imati prednost SPC“ – kazao je Petković.

prođe na tom konkursu“.

Na pitanje da li je reagovao na skupštinsku odluku i faktičko poklanjanje navedene parcele, kako bi zaštitio javnu imovinu, u dopisu dostavljenom Danasu, gradski pravobranilac Dragan Josipović je naveo da tom organu „nisu dostavljene odluke o poklonu tog zemljišta SPC“, te da se taj organ „ne može sada izjasniti da li će preduzimati određene radnje shodno

Grad Užice će formalno prodati to zemljište, a potom će novac iz gradskog budžeta dodeliti SPC kako bi Crkva mogla da ga kupi, što praktično znači da Grad prodaje, a potom kupuje sopstvenu i istu parcelu da bi je dodelio SPC.

Na pitanje zbog čega je onda raspisan javni oglas za prodaju sporne parcele, on je objasnio da je to „tehnički bilo jedino moguće rešenje, pošto po zakonu nije dozvoljeno poklanjanje javne imovine“.

„U Užicu nije izgrađena pravoslavna crkva već 173 godine i veliki deo građana zahteva od gradske uprave da izađe u susret SPC. Zar nije prirodno da to učinimo? To je novac svih nas građana Užica, a ne nas pojedinaca koji smo trenutno na funkcijama. Građani daju zemljište svojoj SPC na način na koji je to bilo tehnički moguće i siguran sam u to da će kasnije dati i novčane priloge da se ta crkva izgradi“ – rekao je Petković, a na ponovljeno pitanje zbog čega je raspisivan konkurs, ako se parcela poklanja crkvi, bio je precizniji:

„Formalno-pravno nećemo pokloniti to zemljište, jer to zakonom nije moguće, ali ćemo na zahtev vernika ove godine iz budžeta izdvojiti kao pomoć verskim organizacijama iznos (15 miliona dinara, prim.aut.) koji je sličan ceni te parcele. Mi ne poklanjamo to zemljište, već SPC dajemo novac da ga kupi“ – objasnio je Petković, a potom dodao da će se to dogoditi „ako SPC prođe na konkursu za dodelu sredstava iz užičkog budžeta“ i poručio da bi „SPC trebalo da

svojim ovlašćenjima propisanim zakonom“.

Josipović je naveo i da je Gradsko pravobranilaštvo, 26. januara ove godine, zatražilo od načelnika Gradske uprave za poslove organa grada, opštu upravu i društvene delatnosti, da dostavi svu potrebnu dokumentaciju, kako bi pravobranilac mogao da se izjasni i dostavi traženu informaciju.

„Po dobijanju tražene dokumentacije dostavićemo

vam odgovor, odnosno traženu informaciju“ – zaključuje pravobranilac u odgovoru na pitanja koja je naša redak-

cija zatražila, pozivajući se na Zakon o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja.

(tekst preuzet iz lista Danas)

http://www.danas.rs/drustvo.55.html?news_id=338102&title=+Crkvi+i+40+ari+i+15+milion-a+iz+gradskog+budžeta

BEZBOŽNI HUMOR

Cope i Milojko

I SVETI ARISTOTEL

I DOKTORANDI

Veliki Prasac i
Svinjce Darvinče
u epizodi:

„Velika žrtva”

Nego, par reči o takozvanom „velikom žrtvovanju”, koje je Isus podneo zbog ljudi, na Veliki petak. Umro je, oživeo i vratio se kući, kod svog tate. Bog tako i nije ništa izgubio, Isus takođe, a ljudi nisu dobili ama baš ništa. A to što je kao preuzeo grehe ljudi na sebe? Pa, srećno sa tim kad sledeći put na ispovesti svešteniku to kažete.

citati

Prestanite da ljude smatrate kretenima i budalama, da pričate priče za malu decu u kojima kažete: „Evo nekog ko je čovek, ali ko to nije, a istovremeno i jeste. Evo nekog ko je Božji sin, ima majku, ali ona nije imala seksualni odnos s njegovim ocem. A njegov otac razdvaja more kako bi proveo svoj narod, pa se to more opet zatvara. On umire, ali posle tri dana još je živ!” Zato prekinimo s pričama za malu decu. Mitologija je lepa, ali hajde da pređemo na nešto drugo i zakoračimo u filozofsku eru, koja će nam dozvoliti da kažemo: „Vi ste sad odrasli, naš život je zapisan u vremenu, ostarićemo, umrećemo, nestaćemo i nema ničeg posle smrti. Naš život je kratak i zato ga iskoristimo što bolje umemo. Svaki izgubljen sekund je zauvek izgubljen ako nije proslavljen.” To je ono što vam nudim i to, de facto, predstavlja hedonističku filozofiju, nipošto ateističku religiju.

Mišel Onfre

Ako vernik zahteva da ja, kao nevernik, poštujem njegove tabue u javnom prostoru, on ne traži moje poštovanje, već moje pokoravanje, a to nije u skladu sa liberalnom demokratijom.

Fleming Rouz

Imamo obavezu prema sebi i svojoj deci da se suprotstavimo vlastima – bile one totalitarne, teokratske ili demokratske – koje nameću, ohrabruju, jačaju ili na neki drugi način legitimšu gušenje preispitivanja da bi zaštitile ideje koje se smatraju ‘svetima’. Petsto godina nauke oslobodile su čovečanstvo okova nametnutog neznanja. To je razlog za veliko slavlje, a ne brigu ko će time biti uvređen. I ako se tako dobija etiketa militantnog ateiste, onda naučnici treba da je nose sa ponosom.”

Lorens M. Kraus

Jedina crkva koja osvetljava je ona koja gori.

Petar Kropotkin